

Pelkää Jumalaa!

Luuk. 12:1-12

1. Kun väkeä oli sillä välin kokoontunut tuhatmäärin, niin että ihmiset tallasivat toisiaan, Jeesus rupesi puhumaan ensin opetuslapsilleen: "Varokaa fariseusten hapatusta, tekopyhyyttä.

2. Ei ole mitään peitettyä, mikä ei paljastu, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi.

3. Sen tähden, mitä te sanotte pimeässä, se kuullaan päivänvalossa, ja mitä te kammioissa kuiskaatte korvaan, se julistetaan katoilta."

4. "Minä sanon teille, ystäväilleni: **älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin** mutta eivät sen jälkeen voi tehdä mitään enempää.

5. Minä osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: **pelätkää häntä, jolla on valta tappaa ja sen jälkeen syöstä helvettiin.** Niin, minä sanon teille: häntä pelätkää.

6. Eikö viittä varpusta myydä kahdella kuparilantilla? Silti Jumala ei ole unohtanut yhtäkään niistä.

7. Jopa kaikki teidän päänne hiuksetkin on laskettu. Älkää siis pelätkö, te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset."

8. "Minä sanon teille: Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika on tunnustava Jumalan enkelien edessä.

9. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se tullaan kieltämään Jumalan enkelien edessä.

10. Ja jokaiselle, joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille, joka pilkkaa Pyhää Henkeä, ei anteeksi anneta.

11. Kun teitä viedään synagogiin ja viranomaisten ja esivallan eteen, älkää olko huolissanne siitä, miten tai millä puolustautuisitte tai mitä sanoisitte.

12. Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava."

Mitä sinä pelkää?

Mitä sinä pelkää? Saako uskova kristitty pelätä? Mitä pelot ovat vääriä ja mitkä oikeita, kun Raamattu kehottaa myös pelkäämään Jumalaa? Millä perusteella uskojan ei tarvitse pelätä?

Kun uskoon tulossa Pyhä Henki tulee ihmiseen, Hän antaa pelastetulle kokonaan uuden elämän. Sen tuntomerkkejä ovat totuudellisuus, vapaus vääristä peloista, oikea kunnioittava ja rakastava pelko Jumalaa kohtaan, turvallisuus, rohkeus tunnustaa Jeesuksen nimeä. Pyhä Henki antaa apua ja viisautta silloin, kun sitä tarvitaan. Maailman ihmisissä hallitsevat valheellisuus ja teeskentely, ihmispelko ja kuoleman pelko, huolet ja murehtiminen siitä, miten minulle käy.

Maailmaa hallitseva pelko

Hallitseva voima maailmassa on pelko. Se alkoi jo paratiisissa. Syntiinlankeemuksen ensimmäinen seuraus oli se, että ihminen alkoi pelätä. Pelon henki täytti hänet. Ihmiset kuvittelevat yhä, että he voivat löytää vapauden, onnen, tyydytyksen, rauhan ja ilon kapinoimalla Jumalaa vastaan, julistautumalla itse omiksi jumaliksi. Näin he toistavat alkusyntiä. Pelon henki on inhimillisen surkeuden ja onnettomuuden syy. Ihminen ei voi elää erossa Jumalasta muutoin kuin pelon vallassa. Toki ihmisissä on luonne-eroja siihen nähden, miten voimakkaana he pelot kokevat, mutta pohjimmiltaan pelko on sama. Pelon henki on mitä ilmeisintä maailmassa. Sen taustalla on syyllisyyden synnyttämä tietoisuus kuoleman jälkeen tulevasta tuomiosta.

Mutta kun se torjutaan, pelko suuntautuu mitä erilaisimpiin kohteisiin. Tänä aikana pelko suuntautuu muun muassa kulkutauteihin ja ilmastonmuutokseen.

Ihminen kuvittelee olevansa suuri, kun hän tieteellään kurkottaa avaruuden ääri-
rajoille, mutta samalla mittaamattoman kaikkeuden suunnattomat voimat ovat osoitta-
neet ihmisen äärimmäisen pienuuden ja rajallisuuden. Maailmankaikkeus on salai-
suus. Olemme kuin pieni purjevene tuulijolla keskellä valtamerta. Ihmisten päähän
on taottu, että kaikkeus on jonkun sokean persoonattoman voiman hallinnassa,
mutta he eivät tiedä, mitä se on tekevä heille. Elämä on tarkoituksetonta, mieletöntä
Ei ole mitään, mitä tavoitella. Pelko jäytää.

Turvattomuutensa keskellä ihmiset tarttuvat kuin hukkuva oljenkorpeen ennustajiin,
astrologiaan, kaikenlaisiin profetioihin, kun heitä jäytää sairauden, menetysten, so-
dan, nälänhädän, taloudellisen romahduksen, maanjäristysten ja kuoleman pelko.
Samaan aikaan vakuutuksia myydään ja lääketeollisuus kukoistaa.

Ihminen luotiin yhteyteen Jumalan kanssa. Siksi erossa Jumalasta hänellä ei ole mi-
tään, mihin hän voisi viime kädessä turvautua. Hän ei kaikista yrityksistään huoli-
matta kykene poistamaan pelon aiheita elämästään. Ihmisen yritys hallita maail-
mankaikkeutta, maailmaa ovat tuomitut epäonnistumaan, koska hän aivan liian pie-
ni siihen. Eikä ihmistä ole tarkoitettukaan sellaiseen. Esimerkiksi ilmastokokoukset
saavat kyllä ihmiset kauhun valtaan, mutta eivät kykene estämään ilmaston lämpe-
nemistä.

Mitä pelko tuottaa?

Mitä pelko saa sitten aikaan? Se lamauttaa ja tekee ihmisen heikoksi. Se vie itse-
keskeisyyteen, koska pelon vallassa hän ei kykene ajattelemaan muuta kuin it-
seään. Itsepuolustusvaisto vie hänet vastakkaisuuteen muita kohtaan. Pelossaan
hän ajattelee, että koko maailma on häntä vastaan ja hän puolestaan vihaa jokaista
ja kaikkea. Pelko tekee meistä ärtyisiä. Se vie meitä ajamaan omia etujamme. Se
aiheuttaa unettomuutta ja voi viedä hänet järjenvastaiseen toimintaan. Kun sitä ei
kestetä, moni pakenee todellisuudesta huumeisiin ja virtuaalimaailmaan.

Ihminen ei kykene istumaan viikkoa hiljaa kotonaan vain ajatellen elämän tosiasioi-
ta. Hän ei kykene kohtaamaan niitä. Siksi hän juo viinaa, täyttää kehonsa kaikenlai-
silla lääkkeillä, juoksee massahysterisesti musiikin ja muodin perässä. Pahimmil-
laan hän vaipuu epätoivoon, joka voi vie hänet itsemurhaan tai tekemään rikoksia
tai muuta mieletöntä toimintaa. Monet juuri kuoleman pelko vie ottamaan hengen it-
seltään. Toisille pakotieksi muodostuu myönteiseen työntekoon uppoutuminen usein
sillä seurauksella, että hän palaa loppuun.

Mitä maailman tarjoaa avuksi?

Millaisia ratkaisumalleja maailma tarjoaa pelokkaille? Toiset tarjoavat sankarillisuut-
ta: "Pidä pelkosi kurissa!" Ongelma on vain siinä, että pelko ei kuuntele ihmisen tah-
toa ja järkeä, vaan hallitsee niitä. Kun ennen vanhaa ihmiset kävivät peloissaan sie-
lunhoidossa pappilassa, nyt jonotetaan psykiatrin, psykologin, terapeutin vastaan-
otoille ja juostaan hankkimaan rauhoittavia lääkkeitä. Kaikesta huolimatta psyykki-
nen pahoinvointi vain näyttää lisääntyvän. Uususkonnollisuus tarjoaa myös virvatu-
liaan, joiden luo ihmiset juoksevat viluissaan.

Pyhän Hengen vastaus

Pyhä Henki on vastaus pelkoihimme. Hän on voiman, rakkauden ja raittiuden Henki. Voidaksemme päästä vapaaksi pelostamme Pyhä Henki vapauttaa meidät ulkokultaisuudesta. (j. 1-3)

Jeesus varoitti farisealaisesta liikkeestä, joka oli aikanaan ollut ehkä parasta Israelin historiassa, kun se oli palauttanut kansan epäjumalien palvonnasta kuuntelemaan Jumalan sanaa ja taipumaan Jumalan hallintavaltaan. Mutta sittemmin liike oli turmeltunut ulkokultaisuuden tähden. Tekopyhyys on sitä, että näyttää ulospäin omistavansa sellaista, mitä ei todellisuudessa omista. Se on näyttelemistä ja epärehellisyttä, valheen vallassa elämistä. Ulkokultaisuuden taustalla on ihmispelko.

Jeesus osoittaa, että jokaista meitä kohtaa tuomio, jolloin kaikki paljastuu. Mutta jos annamme jo nyt Pyhän Hengen paljastaa totuuden itsestämme ja sydämemme salit, vapaudumme tuomion pelosta, koska Herra armahtaa totuuteen tulevan.

Jatkuva ulkokultaisuus johtaa siihen, että ihminen alkaa uskoa oman valheensa totuudeksi, paaduttaa sydämensä ja lopulta tekee syntiä Pyhää Henkeä vastaan. (j. 10) Sitä syntiä ei voi saada anteeksi, koska ihminen on niin paaduttanut omantuntonsa, ettei hän haluakaan pyytää anteeksi ja jää valheen valtaan. Siinä tilassa totuus näyttää valheelta ja valhe totuudelta. Ihminen ei enää tunne syntejään lainkaan. - Jos sinä pelkät tehneesi synnin Pyhää Henkeä vastaan, ole huoletta, et ole sitä tehnyt. Sen synnin vallassa oleva ihminen ei enää vavahda syntiä tehdessään.

Pyhä Henki vie nöyryyteen ja aitouteen, jossa ei enää tarvitse huolehtia siitä, mitä ihmiset meistä sanovat. Seisomme Herran emmekä ihmisten edessä.

Jumalan pelko

Pyhä Henki vie uskovan ihmispelosta Jumalan pelkoon. (j. 4-5). Hän osoittaa ketä meidän tulee pelätä. Ihmiset ovat vain tomua, he eivät voi tehdä mitään enempää kuin tappaa meidät. "Tietysti joku voisi nyt sanoa, että murhatuksi tuleminenhan on aivan kauheaa, eikö sitä muka tarvitsi pelätä?" Jeesus osoittaa kuitenkin, että ihmisen elämä on enemmän kuin hänen fyysinen ruumiinsa. Sille, joka on saanut Kristuksen tuntemisessa osallisuuden iankaikkiseen elämään, ruumiin kuolemalla ei ole mitään valtaa. Herransana vakuuttaa: "Jos Jumala on meidän puolellamme, mitä voi ihminen meille tehdä?"

Toki ihmiset voivat viedä uskovalta rahat, omaisuuden, lapset, terveyden ja jopa hengen. Mutta Herra vakuuttaa: "Viekööt vain, mitään muuta he eivät voi tehdä!" lankaikkista elämää uskovalta ei kukaan voi riistää:

Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan! Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on kuollut, onpa hänet vielä herätettykin, ja hän on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme. Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka? Onhan kirjoitettu: "Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää. Meitä pidetään teuraslampaina." Näissä kaikissa me kuitenkin saamme täydellisen voiton hänen kauttaan, joka on meitä rakastanut. Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tu-

leva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. (Room. 8:32-38)

Kuka muuten pelkäsi, kun Stefanosta kivitettiin kuoliaaksi. (Ap.t. 7) Pelkäsikö Stefanos vai ehkä kivittäjät? Kristuksen rakkaus ja läsnäolo vapautti pelosta niin, että Stefanos saattoi rukoilla anteeksiantamusta kivittäjilleen. Pyhä Henki teki sen mahdolliseksi.

Mitä Jumala voi tehdä?

Mitä sitten Jumala voi tehdä? Hänellä on valta ottaa ihmiseltä henki. Elämämme tässä ajassa on Jumalan hallinnassa. Päiviemme pituus on Hänen vallassaan. Mutta sen lisäksi Jumalalla on valta syöstä ihminen myös helvettiin, iankaikkiseen tuleen. Jeesus varoittaa tällä ankaralla sanallaan meitä, jotka olemme vaarassa jäädä ihmispelon orjuuteen.

Millaista on Jumalan pelko?

Ajallinen pelko on sitä, että kartetaan pahoja asioita ikävien seurausten vuoksi. Orjan pelko on sitä, että pelätään tehdä syntiä helvetin pelosta. Väärää pelkoa on myös se, että kartamme pahaa, ettemme menettäisi taivasta. Lapsen pelko on sitä, ettemme halua tuottaa murhetta hyvälle ja rakastavalle Isälle.

Jumalan pelko ei ole sitä, että pelätään onnettomuuksia ja rangaistuksia, ellemme noudata Hänen tahtoaan. Se ei ole myöskään yritystä karttaa pahaa saadaksemme itsellemme ajallisia tai hengellisiä etuja. Se ei ole myöskään helvettiin joutumisen pelkoa. Uskova kristitty pelkää ja kunnioittaa Jumalaa, koska Hän on pyhä ja rakastava emmekä halua tuottaa Hänelle murhetta. Oikea kristityn pelko on siis kunnioitettavaa ja vapaata tietoisuutta, että Jumala on Isämme, Hän rakastaa meitä ja on meidän puolellamme. Haluamme kiittää Häntä sekä Hänen olemuksensa että Hänen pelastustekojensa tähden. Siksi myös vihaamme syntiä.

Pyhä Henki lohduttaa (j.6-12)

Pyhä Henki osoittaa, että olemme kalliit Jumalalle ja Isä on puolellamme huolehtien meistä. Pyhä Henki vakuuttaa, että Jeesus on puolestapuhujamme taivaassa Isän oikealla puolella kaikkivaltiaana. Hän kertoo myös, että saamme ihmeellisen armo-palkan, kun emme pelkää ihmisiä vaan tunnustamme Jeesuksen nimeä. Pyhä Henki on kanssamme silloin, kun ihmiset hyökkäävät kimppuumme. Meidän ei tarvitse etukäteen huolehtia mistään.

Isä on puolellamme, Poika tunnustaa meidät omikseen ja Pyhä Henki varustaa meidät. Siksi emme pelkää. Pyhä Henki tekee mahdolliseksi rakastaa vihollisia, rukoilla heidän puolestaan. Pyhä Henki vie meidät kurinalaiseen ja kirkkaaseen ajatteluun. Hän auttaa meitä näkemään, että tapahtumat ovat Jumalan hallinnassa, ja ymmärtämään, mitä milloinkin on tapahtumassa.

Pyhä Henki ei vie meitä kuvittelemaan, että kristityn tie olisi myötämäkeä ja että ihmiset uskoisivat helposti evankeliumin. Mutta Hän vapauttaa meidät pelosta.

Esimerkki eversti Kyoozoo Iwain elämästä

Kesäkuussa vuonna 1945, kun sota oli jo loppuillaan, kotimaassa syntyi tarve riittävästi sota-voimaa. Minunkin joukko-osastostani muutamia hyviä johtajia piti lähettää takaisin kotimaahan. Menin heitä saattamaan Hankoun Jiang'anin asemalle.

Juna oli yli äyräiden täynnä kotimaahan lähetettäviä sotilaita. Jiang'anin asema oli joka puolelta täpötäynnä saattoväkeä. Yhtäkkiä kuului pam pam pam konekiväärin tulituksen ääni. Joku huusi: ”Vihollisen ilmahyökkäys!” Silloin junasta hyppäsi miehiä suojautuakseen yhdessä saattoväen kanssa. Ajattelin ensin varmistaa, mistä suunnasta lentokoneet hyökkäisivät ja mennä sitten suojaan. Lentokoneita ei näkynyt missään eikä liioin niiden moottorien ääntä kuulunut. Ainoastaan pam pam pam tulitusääni jatkui. Kun tajusin, ettei ollut kysymys lentokoneesta, käännyin katsomaan suojaa hakevia kauhuissaan olevia ihmisiä. Väkijoukolla muutamat suojabunkkerit eivät riittäneet alkuunkaan. Verkoksi levittäytyneellä ratapihalla lukematon määrä ihmisiä kompasteli kiskoihin ja ratapölkkyihin ja yritti epätoivoisesti löytää turvapaikkaa. Se oli karmeaa katseltavaa. Sen keskellä Jumala antoi minulle rauhan, niin että voin hallita liikkeeni levollisesti. En voinut olla ylistämättä Jumalaa, joka varjelee tulisten hevosten sotaväellä. Myöhemmin saimme kuulla japanilaisilta, että konekiväärin tulitukseksi luultu ääni tulikin kiinalaisista ilotulitteista, joilla pyrittiin karkottamaan pahoja henkiä. Lisäksi he olivat ihmetelleet, että minä seisoin sellaisen pakokauhun keskellä aivan hiljaa paikallani katsellen taivaalle. Sain olla todistuksena Jumala rauhasta, joka ylittää inhimillisen ymmärryksen.

Entä sinä?

Tunnetko jo Jeesuksen sillä tavalla, että olet vapaa pelosta? Pyhä Henki haluaa viedä sinut Isän ja Karitsan syvempään tuntemiseen. Anna siksi tiesi Herran haltuun ja pelkää Jumalaa!